

II пруский. Фридрихъ II зель да иска близосѣдна та аѳстрийска областъ Силезия, и безъ да се бави влѣзълъ въ нея съ войска та си. Така се отворила осмогодишна та *Война за Австрийско наслѣдство*.

Карлъ Албертъ се съединилъ съ Французи ти, налѣтълъ на Австрия отъ камъ западъ, и призелъ Бохемия. Тогава избрали Карла за Германски царь подъ име *Карлъ VII*, който, намѣсто да си гледа наздраво война та, отишълъ да се коронясва въ Франкфортъ. Между това Мария Терезия като се видѣла на тѣсно, турила надежда та си на маджарский народъ, и сама отишла на съборъ тъ въ Пресбургъ. Казоватъ, че ужъ Мария Терезия отишла на съборъ тъ, държаштець на рѣцѣ дѣте то си Иосифа, и съ думи ти си така распалила маджарски ти боляре и голѣмци, шото тии истеглили саби, и извикали распалено: »да умремъ за наша та царица Мария Терезия!« На-скоро се събрала юнашка войска маджарски въседници, а заедно съ тѣхъ скочили и Кроати ти и вѣрни ти Тиролци. Тии истикали отъ Австрия баварска та и француска та войска, и привели самий Мюнхенъ. Война та съ французи ти се свършила съ *Ахенский миръ* (1748 г.). Мария Терезия станала Австрийска царица; мъжъ тъ ѝ Франць Стефанъ билъ избранъ за германский царь подъ име *Франць I*. Фридрихъ II задържалъ за себе си Силезия.

Седмогодишна война. Нъ настаналий миръ не билъ за много. Мария Терезия (1740—1780 год.) не можала да забрави загуба та на Силезия, та зела изново да се готви, на бой съ Фридриха II. Тя съ добро то си управление поправила финанции ти и турила на редъ войска та, и освѣнъ това направила съюзъ съ други ти държави срешта Фридриха. Главенъ нейнъ помощникъ въ тая работа и пръвъ министръ ѝ билъ Кауницъ, много искусенъ дипломатъ. Мария Терезия за да привлѣче отъ камъ себе си